

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobkyně M. M., zastoupené JUDr. Miroslavem Soukupem, advokátem se sídlem Na Harfě 7, 190 00 Praha 9, proti žalovanému Ministerstvu financí, se sídlem Letenská 15, 118 10 Praha 1, zastoupenému JUDr. Alanem Korbelem, advokátem se sídlem Vodičkova 17/736, 110 00 Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 16. 6. 2009, č. j. 39/72038/2008-392,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 4. 6. 2008 zamítlo Finanční ředitelství v Praze žádost žalobkyně o obnovu řízení ukončeného jeho rozhodnutím ze dne 9. 8. 2007, jehož předmětem byla daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2005. V původním řízení byla žalobkyni doměřena daň, neboť neprokázala uplatněné výdaje na nákup zboží od společnosti ALZASOFT, a. s., a na přepravu zboží poskytnutou společností INSPEKTA, a. s. Ve své žádosti o obnovu řízení žalobkyně poukázala na to, že nově získala informace od svědkyně A. S.; ta žalobkyni potvrdila, že se stala obětí podvodu pana M. T., který spočíval ve fiktivním nákupu zboží a v jeho fiktivním prodeji finské společnosti Modulight INC. Žalobkyně se nato spojila s touto společností, která potvrdila, že se žalobkyní nikdy nespolupracovala; rovněž společnost Federal Expres Czech, s. r. o., potvrdila, že u ní žalobkyně nemá zřízen zákaznický účet ani nevyužívá jejích přepravních služeb; žalobkyně proto navrhla výpověď zástupců obou společností jako nový důkazní prostředek, který nemohla předložit při daňové kontrole. Podle správce daně však nebyly pro povolení obnovy řízení splněny podmínky podle § 54 odst. 1 písm. a) zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále jen „daňový řád“). To, že žalobkyni podvedl pan Trávníček, je zřejmé již ze zprávy o daňové kontrole. V odvolacím

řízení bylo potvrzeno, že žalobkyně v roce 2005 byla povinna zdanit příjmy v celkové výši 2 355 684,06 Kč (ostatně sama popsala daný obchodní případ, v němž jednala s ing. J. a v němž osobně převzala uvedenou částku). Proto nejsou ani svědecké výpovědi zástupců společností Modulight a Federal Expres Czech novými důkazy, které nemohly být uplatněny v původním řízení a které by mohly mít podstatný vliv na výši daně (k závěru, že posledně uvedená společnost nepřevážila zboží, dospěl správce daně již v průběhu daňové kontroly).

Odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí finančního ředitelství zamítl žalovaný dne 16. 6. 2009. Setrval na tom, že se tu nevyskytly nové důkazy. Tvzení, podle nějž se obchody s finskou společností neuskutečnily, neboť zboží, které žalobkyně nenakoupila, nemohla ani prodat, uplatnila žalobkyně již ve vyjádření k výsledkům daňové kontroly i v odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru. Skutečnost, že žalobkyni neplynuly příjmy od společnosti Modulight, neznámá, že jí neplynuly od někoho jiného (to, že její příjmy odpovídají údajům v daňovém přiznání, žalobkyně v daňovém řízení potvrdila).

V žalobě proti tomuto rozhodnutí žalobkyně rekapitulovala svou žádost o obnovu řízení; důvod pro obnovu spatřovala ve výpovědi 1) A. S. o tom, s čím se jí svěřil p. T. (způsob, jakým přes žalobkyni čerpal nadměrné odpočty DPH za nikdy neuskutečněné obchody), 2) samotné žalobkyně o tom, že celý obchod realizoval p. T., 3) zástupce společnosti Modulight o tom, zda od žalobkyně odebrali nějaké zboží, 4) zástupce společnosti Federal Expres Czech o tom, že společnost Inspekta již v rozhodné době nevlastnila licenci na dopravu a sama společnost Federal Expres Czech pro žalobkyni žádné zboží do Finska nevezla. Žalobkyně setrvala na tom, že pokud nic nenakoupila, nemohla ani nic prodat; žádné zboží do Finska tedy nebylo vyvezeno. Žalovaný nesprávně zhodnotil existenci nových skutečností, a nemohl tak ani správně zhodnotit to, zda tyto skutečnosti mohly být bez zavinění žalobkyně uplatněny již v původním řízení. Žalobkyně proto navrhla, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na svých závěrech. Upozornil na to, že žalobkyně musela již při vedení daňové evidence, při vyplňování daňových přiznání, při daňové kontrole a v následném odvolacím řízení vědět, zda dostávala příjmy, které vykazovala a u nichž v daňovém řízení věrohodně popisovala, jak je v hotovosti přebírala a jak s odběratelem dohadovala výši ceny. Dodatečné tvrzení ze žádosti o obnovu řízení, podle nějž žalobkyně žádné zboží nedodávala a příjmy nedostávala, je v rozporu s jejími dřívějšími tvrzeními, se záznamy z daňové evidence a s daňovými přiznáními k dani z příjmů i k DPH. Krom toho pro zdanění *příjmů* není rozhodné, že žalobkyně neprokázala vynaložení uplatněných *výdajů*. Žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby.

Žalobkyně dne 4. 11. 2011 zaslala soudu k důkazu usnesení Okresního státního zastupitelství Praha-východ ze dne 4. 8. 2010, kterým bylo zastaveno trestní stíhání žalobkyně pro skutek, v němž byl spatřován přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby pro účinnou lítost, neboť žalobkyně dobrovolně vrátila finančnímu úřadu nadměrné odpočty DPH v částce 460 224,55 Kč.

Žaloba není důvodná.

Podle § 54 odst. 1 písm. a) daňového řádu se řízení ukončené pravomocným rozhodnutím obnoví na žádost příjemce rozhodnutí nebo z úřední povinnosti, jestliže vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění daňového subjektu nebo správce daně uplatněny již dříve v řízení a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí.

Žalobkyně spatřuje tyto nové důkazy ve výpovědích, které by mohly prokázat, že žalobkyně se stala obětí podvodu svého známého pana T. a že do Finska nepřepravovala ani zde společnosti Modulight neprodala žádné zboží (neboť žádné zboží nenakoupila). Tyto důkazy, resp. skutečnosti, které by jimi měly být prokázány, však vyšly najevo již v původním daňovém řízení.

Při ústním jednání dne 8. 6. 2006 žalobkyně popsala, jak si zboží od společnosti Alzasoft osobně odvážela z pobočky v Holešovické tržnici, nebo jí bylo dodáno po telefonické objednávce; doma zboží zabalila a během dvou až tří dnů předala přepravní společnosti (zde opět popsala, jak po jejím telefonátu přijel kurýr a dal jí k vyplnění přepravní listy), platby od odběratele ve Finsku pak žalobkyně podle vlastního tvrzení přebírala v hotovosti od Ing. A. J.

Při ústním jednání dne 2. 8. 2006 žalobkyně uvedla – v návaznosti na informaci, kterou jí správce daně poskytl v závěru ústního jednání konaného dne 8. 6. 2006 a podle níž společnost Alzasoft ve skutečnosti nevystavila žádnou z faktur, jimiž žalobkyně dokládala nákup zboží – že poté, co si ověřila skutečnosti okolo faktur od společnosti Alzasoft, zjistila, že faktury nejsou pravé a že žalobkyně byla podvedena panem T. Při ústním jednání dne 2. 2. 2007 pak žalobkyně dodala, že byla uvedena v omyl, neboť si myslela, že skutečně nakoupila zboží a prodala je do Finska, ovšem jak se později ukázalo, nákupní doklady od dodavatele Alzasoft nebyly v pořádku, takže ve skutečnosti zboží nenakoupila, a tedy je ani nemohla prodat. Podobně v odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru žalobkyně namítla, že zboží od společnosti Alzasoft ve skutečnosti nenakoupila (jak vyšlo najevo při daňové kontrole); nemohla je tedy ani prodat a nemohly jí vzniknout zdanitelné příjmy.

V daňovém řízení bylo prokázáno, že žalobkyně uvedla ve svém daňovém přiznání k dani příjmů fyzických osob nepravdivé skutečnosti, na nichž i během daňové kontroly trvala a od svých tvrzení ustoupila až v okamžiku, kdy ji správce daně konfrontoval se skutečnostmi zjištěnými výsledkem zástupce společnosti Alzasoft (tedy že faktury, které žalobkyni podle jejího tvrzení vystavila společnost Alzasoft jako dodavatel, nejsou pravé a nepocházejí od dodavatele). Žalobkyně po seznámení s touto informací sdělila správci daně, že ji podvedl pan T. a že žádné zboží od společnosti Alzasoft nenakoupila. Správce daně pak žalobkyni vyloučil výdaje, které si žalobkyně uplatňovala na základě faktur od společnosti Alzasoft, a doměřil jí daň. Tomu se žalobkyně bránila v odvolání, kde opět zdůraznila, že od společnosti Alzasoft ve skutečnosti žádné zboží nenakoupila.

Z této rekapitulace je zřejmé, že informace o podvodném jednání pana T., jehož obětí se žalobkyně stala, a o tom, že žalobkyně nenakoupila zboží od společnosti Alzasoft, a tedy je ani neprodala do Finska, zazněla již ve vyměřovacím řízení – ve fázi před doměřením daně a poté znovu v odvolání. Ve své žádosti o obnovu řízení žalobkyně nepřinesla žádné nové informace, pouze navrhovala důkazy, které by podle jejího názoru mohly přesvědčivě prokázat již známé skutečnosti. To však není smyslem obnovy řízení; krom toho správce daně nepochyboval – s ohledem na svědeckou výpověď zástupce společnosti Alzasoft a na následné sdělení samotné žalobkyně – o tom, že žalobkyně skutečně od této společnosti nenakoupila zboží a že předložené faktury byly falešné, a nepotřeboval k tomu tedy další důkazy. Žalobkyně navrhovala i důkaz výpovědi zástupce finské společnosti Modulight a zástupce přepravní společnosti k prokázání skutečnosti, že zboží do Finska nedodala ani je tam nepřepavila; to však tvrdila již v původním řízení a nic jí nebránilo v tom, aby tyto důkazy navrhla již v původním řízení.

Žalobkyně se svými námitkami tedy neuspěla; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovaný, který byl v této věci zastoupen advokátem, se náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 13. dubna 2012

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková